

УДК 7.01 (1.18)

Левченко Х. – ст.гр.КАм-51

Тернопільський національний технічний університет ім. І.Пулюя

ФІЛОСОФСЬКА КОНЦЕПЦІЯ ТВОРЧОСТІ

Науковий керівник: доц. Габрусєва Н.В.

Творчість – це наша можливість поділитися зі світом власною енергією. Саме у творчості ми здатні розкрити власні почуття, переживання, успіхи, розчарування, емоції, все те, що є в душі. Вона є вірним помічником в нашому житті, релаксом для розуму. Кожна людина здатна творити, але не кожна здатна знайти себе, реалізувати.

Порівняно недавно виникла спеціальна наука - евристика, що досліджує закономірності творчої діяльності людини. Узагальнюючи різноманітні визначення поняття “творчості”, можна звести їх до сумарної здатності, здібності людини, що виникає в процесі праці, створювати (на основі пізнання закономірностей об'єктивного світу) з наданого дійсності матеріалу нову реальність.

Характеристики творчості: новизна, перетворення та унікальність її результату. Ніхто, крім автора, не зможе отримати точно такий же результат, якщо створити для нього ту ж стартову ситуацію. Таким чином, в процесі творчості автор, вкладаючи в матеріал поряд з трудовими операціями і логічними висновками ще якісь свої можливості, виражає в кінцевому результаті емоційні аспекти своєї особистості.

Творчість є діяльність людини. Однак не всяка діяльність є творчою. Розрізняють два види діяльності - стереотипний і оригінальний. Стереотипна діяльність передбачає копіювання, повторення існуючого, його тиражування. Тільки оригінальна діяльність завершується створенням суттєво нової речі.

Щодо наукової творчості, то вона потребує творити без перешкод, за законами наукового пізнання, суворо дотримуючись вимог законів.

Особливості соціальної творчості спрямовані на вдосконалення людини і суспільства, на боротьбу з негативними суспільними явищами – політичною пасивністю, антисуспільною психологією і поведінкою, узагальнюючи інші різновиди творчості (наукову, художню та ін.).

Свідомість людини має творчий характер, основними компонентами якого є можливість створення людиною у своїй голові таких образів, які, матеріалізувавшись за допомогою практики, не мають аналога в об'єктивній дійсності; можливість людської свідомості дати відносно вірну картину тих подій, що відбуваються в майбутньому; висунення ідей, для яких ще не визріли об'єктивні умови і передумови.

Особливим видом творчого уявлення є мрія, тобто створення образів бажаного майбутнього, що не втілюються безпосередньо в ті чи інші продукти діяльності. На відміну від мрії, фантазія мовби йде від дійсності, створює неадекватні образи.

Однією з головних умов творчої діяльності є талант. Без таланту неможливо творчо працювати, але сам талант ще не забезпечує повного успіху: природні здібності треба розвивати, відточувати.

Людина творить не пензлем і не шпателем, не пером і не смичком, навіть не руками чи розумом, а серцем. Можна створювати, але не творити. Не техніка найважливіша у творчості, не майстерність чи інструменти, а натхнення і бажання творити не для когось, а для себе в першу чергу. Бо коли уява оживає на нотному стані, мольберті чи папері – це частка людини, її власний світ, що залишиться опісля нас ще на довгі роки.